

13.6.26

ארגון אקדמיה לשוויון מביע את תמיכתו הבלתי מסויגת בסטודנטיות מאוניברסיטת ביר-זית, נתאלי אבו דיה, ג'ולאן אבו עוואד, סמא צאפי ולילה ח'ליל, אשר נעצרו ביום שלישי, ה-3 ביוני, ומעצרן הווארך עד יום ראשון הקרוב, ככל הנראה מתוך כוונה להגיש נגדן כתבי אישום בגין חברות בהתארגנות אסורה.

מעצרי סטודנטים וסטודנטיות הם חלק מדפוס מתמשך של רדיפה ודיכוי של החיים הפוליטיים והציבוריים בקמפוסים הפלסטיניים מאז 1967, ובפרט באוניברסיטת ביר-זית. לאורך השנים הועמדו לדין והורשעו סטודנטים וסטודנטיות בבתי דין צבאיים בגין פעילויות סטודנטיליות ופוליטיות כמו ארגון אירועים בקמפוס, קיום דיונים ציבוריים ואף עצם ההשתתפות במסגרות פוליטיות. סטודנטים רבים מספור הוחזקו במעצר מנהלי במשך חודשים ארוכים ללא משפט. רק לפני פחות מחודש שוחררה הסטודנטית ליאן נסיר, אף היא מאוניברסיטת ביר-זית, לאחר שמונה חודשי מעצר מנהלי ללא משפט בכלא דאמון.

עמדתנו, כארגון הפועל למען דמוקרטיה ושוויון באקדמיה, היא כי החיים הפוליטיים בקמפוסים אינם רק זכות מוקנית, אלא חלק חשוב בצמיחה האישית והחברתית של אנשים צעירים המבקשים לקנות השכלה ולפתח את כישוריהם וקשריהם החברתיים. התנגדות לכיבוש אכזרי וארוך שנים היא חלק מזכות זו. מטרת מדיניות המעצרים היא להפחיד ולהטיל טרור בכל האמצעים העומדים לרשותה של מדינה כובשת, והיא מהווה התקפה ישירה לא רק על הסטודנטים העצורים, אלא גם על המוסדות האקדמיים בהם הם לומדים, ובפרט על החופש האקדמי, חופש ההתאגדות, החופש האישי ללמוד ולהתפתח, והחופש החברתי להקים הנהגה שתתנגד לכיבוש.

אנו קוראים לשחרורן המידי של ארבע הסטודנטיות ולביטול ההליכים הננקטים נגדן. אנו קוראים לכיבוד זכויות היסוד של סטודנטים וסטודנטיות פלסטינים ולהשמת קץ למדיניות הפוגעת באופן שיטתי בחיים האקדמיים ובמרחב הפוליטי באוניברסיטאות הפלסטיניות. פגיעה זו מצטרפת לשורה ארוכה של מתקפות על מוסדות ההשכלה הפלסטיניים, ובהן ההרס הנרחב של האוניברסיטאות ברצועת עזה והפגיעה המכוונת באנשי סגל ובסטודנטים מאז תחילת מלחמת ההשמדה בעזה ובגדה המערבית.

ארגון אקדמיה לשוויון קורא לאוניברסיטאות ולמכללות בישראל, לראשיהן, לחברי וחברות הסגל ולארגוני הסטודנטים שלא לעמוד מנגד לנוכח מעצרן של הסטודנטיות ולנוכח הפגיעה המתמשכת בחופש האקדמי ובזכות להתארגנות פוליטית של סטודנטים וסטודנטיות פלסטינים. אם האקדמיה הישראלית חפצת חיים ומעוניינת בסביבה משגשגת, עליה להתייבץ להגנת הזכות לחופש אקדמי ולחופש פוליטי בכל מקום שבו זכויות אלה נשללות.